

عنوان مقاله:

تقسیمات سرزمینی در پیوند با حکمرانی خاندانی در ایران اوایل دوره قاجاریه (۱۲۶۴ق/۱۲۱۰ ق)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 15، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فرشید نوروزی - دانشجوی دکتری، گروه تاریخ، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

هوشنگ خسروبیگی - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

نظام علی دهنوی - استادیار گروه تاریخ، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

قاجارها برای حفظ و اداره قلمرو ممالک محروسه ایران در اوایل حکومتشان، در کنار استفاده از قدرت شمشیر، از تدابیر و سیاست‌های دیگری نیز بهره بردند. سنت حکمرانی خاندانی یا همان به‌کارگیری اعضای خاندان شاهی به‌عنوان حکمران ایالات و ولایات یکی از این تدابیر بود که پیش از این نیز در برخی از خاندان‌های حکومتگر همچون سلجوقیان و صفویان به کار گرفته شده بود. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که آقا محمدخان، به‌عنوان مؤسس سلسله قاجاریه، سنت حکمرانی خاندانی را احیا کرد و دو تن از جانشینان بلافصل وی، فتحعلی شاه و محمد شاه، با محدود کردن استفاده از اعضای خاندان سلطنتی به فرزندان و نوادگان پادشاه در امر حکمرانی نوعی نوآوری در این سنت ایجاد کردند.

کلمات کلیدی:

قاجاریه، شاهزادگان، دیوان سالاران، تقسیمات سرزمینی، حکمرانی خاندانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1609996>

